

Choci až bym ja sedla
na veży Stromenskej,*
to juž vice neuhlidam
tej cnoty panenskej.

Szanujtež, dziewczatka,
waszej poctiwosti
a jako ta hałuzeczka
swojej zelenosti.

Choci až bym ja sedla
na sto brannych koni,
to již wice meho wionka
žaden nedohoni.

Smutna hałuzeczka,
kdy z nej listek wypadne,
a to tež tak ta dewečka,
s kterej kraša spadne.

836.

Z Hutiska.

Bart. I. 265.

Rů-ža jsem já rů-ža, po-kud' nemám muža, jak bu-
du mít mu-ža spadne ze mne rů-ža.

Růža jsem já, růža,
pokud' nemám muža;
jak budu mít muža,
spadne ze mne růža.

Kvítek jsem já, kvítek,
pokud nemám dítek;
jak budu mít dítky,
spadnú ze mne kvítky.

VII. Cestou z hospody k obědu.

837.

Ze St. Bělé.

Tře-ba nam svě-tlo chy - sta - cí, bo bu-dě tma v no-
ci, dyž bu-dě bra-na za - vře - na, ach kaj my pu-ždě-
me?

VIII. Při jídle.

838.

Z Těšínska.

Bart. II. 236.

Ot-če náš vše - mo-hou-cí, jenž vše ži-víš svou mocí,
po-že-hnej nás vše spolu ny-ní při tom - to sto-lu.

* Stromieň, město na Těšínsku.